

Provokatióin mikla

TJÓÐVELDISMENN funnu nú loksins saman til eykatingsetu seinasta leygardag.

TAD hevur leikað ódn yvir Føroyar síðani nationalkapitalistiska høgbrasamgongan kom í eygað eftir valið í nov. 1988.

EINASTI glotti til veður var nú hósdagin tann 21. september, tá um 30 fakfeløg gingu saman í størstu mótmælisgongu nakrantíð.

ÁÐRENN hann aftur ótlaði veðrið, eydnaðist tjóðveldismonnum (um hundrað í tali) at funda seg saman um eina útvarpslýsing, sum í fyrstu atlegu ljóðar sum ein fullkomin mótsøgn: Mergstýrda glepsið hjá einum Jógvani Sundstein ið var ríkin út í togini á Vaglinum tann 21. og royndirnar hjá einum barnsligum myndartrimmara í Dimmalætting leygdagin tann 23. áttalar tjóðveldisflokkurin harðliga og skírur hesi jánkasligu neyðarróp fyri grovar provokatióinir at vera.

HESIN flokkur, ið alt Føroya fólk veit, virkar þúrt øvugt av síni stevnuskrá, hann man nú hava

spælt av við síðstu leivdirnar av tilviti.

Tí var hetta ikki so, so høvdu tjóðveldislýsingarmiðirnir jú sæð og viðgingið, at tann grovasta provokatióin í dagsins Føroyum er sjálvur tjóðveldisflokkurin.

TJÓÐVELDISMONNUM hevði tá — eins og øllum øðrum her á landi — verið greitt, at tað er tjóðveldisflokkurin fyrri at takka, at ein Jógvani Sundstein gongur á Vaglinum í Tórshavn og er vorðin løgmaður og so hetta, at málagn sambandsflokksins er vorðið stjórnarblað.

Í 14. September fyrri leygdagin tann 23. heilsar tingkvinnan Karin Kjølbroy føroyska løntakarafjöldini við fullkomuliga tí sama boðskapinum, sum í útvarpslýsing tjóðveldismanna verður skírd grovasta provokatióin. Men um somu tíð ger hon vart við, at citat »mótmælisgongan fer neyvan at broyta tær samtyktir, ið eru gjørdar«.

HYGGJA vit so í blað tjóðveldisflokksins sama dag, so siggja vit eina margháltliga umrøðu av mótmælisgonguni. Prentað verður røðan hjá formanninum í Starvsmanafelagnum, meðan einki orð verður sagt um at tvær kvinnur, Ingeborg Vinther í Føroya Arbeidarafelag og Inga Høgeni í

Føroya Lærarafelag, hava hildið røður. Ein loyvir sær at spyrja, um hetta er tí, tær kanska ikki hava tann rætta politiska litin ella hvat!

HETTA var so mótsøgnin. Jú, mangt skal ein hoyra.

TIL meting tjóðveldismanna um at Føroya fólk sameint vil gera sitt til at ríkin verður ein vinnuliga rættur politikkur í Føroyum, skulu vit bert siga hetta: Vóru tjóðveldismenn ikki valdir á ting at umboða fólksins vilja, tí sum er er tað so ikki nettupp tjóðveldisflokkurin, ið tryggjar privatkommunismu so

tað stendur eftir? Nú við heilum 605 mió. krónum?

Í øðrum lagi, so fegnast vit um, at tjóðveldisflokkurin nú tekur undir við teimum bráðneyðugu tiltøkum, sum vit í javnaðarflokkinum hava sum ein sjálfvlygiligan part av okkara fiski-, vinnu-, virkis- og búskaparpolitisku stevnuskrá, og sum vit áhaldandi hava røtt um í blaði okkara nú í longri tíð.

TIT skulu vera vælkomnir upp í part.

Politisk ómegd

Politiska ómegd Paula Ellefsens er aftur farin at sprikja fram. Vit søu tað fyrri stuttum í Dimmalætting og vit hoyrdu tað í tinginum, tá uppskotið til figgjarløg og løgmansrøðan á ólavseku vóru til umrøðu. Í Dimmu skrivaði hann um tann russiska Atla Dam og tann russiska Jóannes Dalsgaard.

Hetta ger sambandshevdindurin, tí hann hevur ikki nakrar grundgevingar — nøkur argument — móti javnaðarmonnum og formanni javnaðarflokksins.

Ti skuldi »sosialista-skrimslid« manast úr aftur jørdini. Og fyrri at tað skuldi siggja grimari út, var best at pjøssa tað við nøkrum kommunistiskum ullarlagdum.

Henda skrivning Paula Ellefsens er so barnslig, at

hon átti at farið aftur við borðinum, men sjálvandi liggur nakað aftanfyrri. — Í undanfarna valskeiði gjørdi fyrrverandi løgmaður, Atli Dam, og fyrrverandi landsstýrismaður í figgjarmálum, Jøngerð Purkhús, greitt, at í einum liberalistiskum landi, sum Føroyar jú eru, hóast vit kunnu siga, at vit hava ein sonevndan »blandings-buskap«, at tær liberalistisku lögirnar máttu galda.

Henda staðfesting skuldi skiljast soleiðis, at m.a. skuldi stuðulin til fiskivinnuna avmarkast, so tað gjørdist greitt, hvørjar partar av fiskivinnuni kundu bera seg undir vanligum buskaparligum viðurskiptum og hvørjar ikki kundu.

Avgjørt varð at royna hesa leið, tí flestu fólk við

innliti í fiskivinnuna høvdu ásannað, at stuðulsskipan í nøgvum færum fjarir, hvat er rentabútt og hvat ikki er. Eins og stuðulsskipanin í nøgvum færum er ein kodd.

Samstundis var siki við hesum politikki at skunda undir æbøtur — rationaliseringar — og ein effektivari sölupolitikk, so fiskivinnan í størri mun kundi hvila í sær sjálvum. Tað kann ikki vera ein landsuppgáva at halda nokrum vinnuhjólum omanfyri vatnaskorpuna, sum ongan sum helst møguleika hava figgjarlaga — sjálv ikki við lægri útreiðslustøði — og tí onga framtíð hava fyrri sær.

Henda liberalistiska politikki hóvaði hvørki tí liberala sambandsflokkinum ella tí konservativa fólkaflokkinum. Tí nú sluppu

ikkí allir vinirnir og kenningarnir — kanska eisini viðskiftafólk uppi í Hoydølum og úti á Fløtum — so lætt at landskassatrognum. Tjúgðin í slanguni var jú minni.

Røpin um at fiskivinnan var útpind vóru gellandi — og syrgilig — tí teir for-noktaðu jú sín egna politikk. Tí ráddi um at koma til valdið. Og við tjóðveldisflokksins hjálp eru teir aftur slopnir at reka ein politikk, sum bara hevur sín líka í teimum kommunistisku londunum.

Eystanfyrri hevur ikki verið so nøgv gáað eftir, um virki, skip ella onnur framleiðslutól bera seg hvør í sínum lagi. Ein »umfordeiling« — ella afturbering — javnar alt út aftur. Í kommunistisku londunum fer afturbering-

in hóast alt aftur til almennt framleiðslutól, men her fer hon til Per og Pól. Eitt fyrirbrigdi, sum fyrrverandi landsstýrismaðurin, Finnogi Isakson, úr tjóðveldisflokkinum, skirdi privatkommunismu!

Í eitt hálvt ár ella meira meyllaðu 14. September og tjóðveldisfólk um, at privatkommunisma — hóast tað er eitt blint hugtak — skuldi steðgast. Og tað skuldu teir vera menn fyrri. Men »tíðir skifta«, verður tikið til, og nú er alt hetta gloymt. Grannskoðara-greipin hevur longu lagt tær fyrstu og hevur bilagt upp aftur fleiri sjei-tumma slangur, og hvørki 14andi ella tæy so áður so braneggjaðu tjóðveldisfólkini klúgva í tvey.

Men eru tjóðveldisgarparnir fyrri »nothing« at rokna, er Pauli Ellefsen ikki fyrri »nothing«, tá tað kemur til politiskt snildi. Fyri alt í verðini má hann fjala yvir henda politik, sum er meinlikur tí politikki, tey kommunistisku londini sleppa sær av við, tí tey hava ásannað, at hann førir bara til afturstig. Pauli Ellefsen hevur tí einki val í síni ómegd enn at heingja russaraspjaldur á aðrar, hóast hann sjálvur átti at verðið markaður við hamri og sigdi.